

پیش‌داشت

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۸۶۹- شرحد شرحد، شهر شهره	۸۷۰- اشتبای، اشتبای
۸۷۳- ضرفیت، ضرفیت	۸۷۲- تریاق، تریاق
۸۷۴- قوطه، قوطه	۸۷۵- طلقی، طلقی

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

- ۸۷۶- «تا ارباب بصیرت بدانند که اعانت حق و اهانت باطل سنت الهی است تعالی و تقنس و تزویر زور با تقریر صدق برناپاید و علم از جهل نگون سار نگردد و همیشه حق (منصور - منثور) باشد و باطل مقهور.» (مرزبان نامه)
- ۸۷۷- «اثر آن در فساد عام و ضرر آن در عالم شایع باشد، چه هر کجا (هاوی - حاوی) مضرّت دیده شود، موجب دلیری دیگر مفسدان گردد.» (کلیله و دمنه)
- ۸۷۸- «و چون پادشاه اسرار خویش را بر این نسق عزیز و (مستور - مسطور) داشت، وزیر کافی گردید، و در دل‌های عوام مهیب بود، و حشمت او از تنفس ضمیر و تنبع سر او مانع گشت، موفق می‌شود.» (کلیله و دمنه)

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۸۷۹- وهم، وهم	۸۸۰- آزمند، آزمند
۸۸۳- اقدس، اقدس	۸۸۱- ناهنجار، ناهنجار
۸۸۴- بیغوله، بیغوله	۸۸۵- فضایل، فضایل

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

- ۸۸۸- «شربیت‌های خنک هم زداینده‌اند و هم تری بخشنده، اما برای (فرازی - فضایی) قوای تن که او را به تازی بدن و جسد خوانند و دیگری جان که او را روح خوانند و سیوم روان که او را نفس خوانند، ملزمات دیگری باید.» (ذفیره‌ی فوارزه‌اشاهی)
- ۸۸۹- «آن که شناسا گردانید مرا به خود، که او خداوندی است که او را (شبه - شبیح) نیست و او را در نتوان یافت به هیچ وجهی و او را قیاس نتوان کرد به هیچ خلقی، که او قریب است در غربت خویش و بعيد در قربت خویش، بالای همه‌ی چیزهای است و نتوان گفت که تحت او چیزی هست.» (تذکرہ‌الاولیا)
- ۸۹۰- «اگر فراموده شود که قناعت با آن سابق است، هم مقبول خرد نگردد، چه قناعت از موجود ستوده است و از معدوم قانع بودن دلیل و فور (دانست - دناعست) و قصور همت باشد.» (کلیله و دمنه)

- ۸۹۱- بخشایش الهی گمشده‌ای را در (مناهی - مناخی) چراغ توفیق فرا راه داشت، تا به حلقه‌ی اهل تحقیق درآمد. به یمن قدم درویشان و صدق نفس ایشان ذمایم اخلاقش به محمد مبدل گشت.» (گلستان سعدی)

- ۸۹۲- «باید که اندر (ملاحی - ملاحی) تو را دست بود، چیزی بدانی زدن تا مگر خلوتی بود که مطرب را جای نبود تا به آن چه دانی وقت او خوش همی‌داری تا وی را بدان سبب بر تو ولعی دیگر باشد.» (قابوس نامه)

- ۸۹۳- «از مصر بیرون آمدند و روی به شام نهادند، به لب دریا رسیدند. از آن جا به (تیه - تیج) آمدند و آن زمین شش فرسنگ در شش فرسنگ بود. در میان آن چاهی بود و در ساعت، دعای وی اجابت شد و آن جای مخوف موسی و قوم او را زندان شد.» (قصص الانبیا)

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۸۹۴- توجیه، توجیه	۸۹۵- اسطوره، اسطوره
۸۹۸- دست‌فرسود، دست‌فرسود	۸۹۷- منسفانه، منسفانه
۹۰۰- مظہر، مظہر	۹۰۱- کختر، کختر

۹۰۷- فرعون مبانه، فرعون معابانه	۹۰۶- لجح، لجه	۹۰۵- گرز، گرد	۹۰۴- گزند، گزند
		۹۰۹- فضیلت، فظیلت	۹۰۸- حیسیت، حیثیت

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

- ۹۱۰- «نه چون گله در رمه‌ی گوسفندانیم که مجمع و خوابگاهی به یک جای دارند و گروه‌گروه در یک مرغزار و لاغر و (مؤلف - معاف) با هم چرند.» (مرزبان نامه)
- ۹۱۱- «جهد کن تا از شراب پادشاهی مست نگردد، در این شش خصلت: هیبت، داد (دهش - دحس)، حفاظ، آهستگی و راست گفتن؛ که اگر پادشاه از یکی از این‌ها دور شود، نزدیک شود به مستی و هر پادشاهی که از مستی پادشاهی مست شود، هشیاری او اندر رفتن پادشاهی باشد.» (قبوس‌نامه)
- ۹۱۲- «گفت: پس خویشن را از قله‌ی این کوه فرو انداز. اگر مقدّر باشد که به سلامت مانی، بمانی. فرمود: ای (طرد - ترد) شده‌ی رحمت، خداوند را رسد که بندگان را آزماید نه بندگان را که خداوند را آزمایند.» (کشکول شیخ‌بهایی)
- ۹۱۳- «گذشته از این که یکی از کهنه‌ترین رسالات مربوط به مشایخ صوفیه است و زندگانی درویشان آن زمان را مانند تصویر و به شکل بسیار روشن (تجسم - تجسم) می‌کند، از جهت زبان‌شناسی نیز به نحو شایانی قابل توجه است.» (تاریخ ادبیات)
- ۹۱۴- «و باز قومی دیگرند که ایشان در شیوه‌ی سائلی سر بر هنره دارند و این نوع را وسیلت حصول مطلوب دانند و آن شیوه با سلامت‌تر است و از ملامت دورتر؛ اما با معاملت ارباب همت ندارد و جز نفس (خیث - خیس) خسیس بدین دنائت تن در نهاد.» (بها مع المکایبات)
- ۹۱۵- «یکی از جالب‌ترین ادوار تاریخ ادبی ایران همین دوره است و شخصیت بر جسته و (بارز - بارض) این دوره نظام‌الملک است. برای این که دورنمای صحیحی از این عهد ترسیم شود، به وجه اختصار از آثار ادبی خود نظام‌الملک آغاز می‌کنیم.» (تاریخ ادبیات)
- ۹۱۶- «از حضرت رضا علیه السلام نقل است که کسی در (هزار - محضر) او نام عرفه و مشعر را برد. وی گفت: هر کس بر سر این دو کوه بایستد، دعايش اجابت شود، دعای مؤمنان در آخرت و دعای کافران در دنیا.» (کشکول شیخ‌بهایی)

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

- ۹۱۷- عالم، آلام
- ۹۱۸- جبیه، حبسیه
- ۹۱۹- بدایت، بدایط
- ۹۲۰- شکواعیه، شکواییه
- ۹۲۱- توصی، توسنی
- ۹۲۲- مقیلان، مغیلان
- ۹۲۳- تسوف، تصوف
- ۹۲۴- سلیس، سلیص
- ۹۲۵- زندیق، زندیغ
- ۹۲۶- خانقاہ، خانگاه
- ۹۲۷- درزه، درذه
- ۹۲۸- خسومت، خصومت
- با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

- ۹۲۹- «خواه اشعار محتشم را از جمله‌ی اشعار خوب فارسی بدانیم، خواه ندانیم، مسلم این است که از نمونه‌های بر جسته‌ی اشعار تعزیه و مرثیه به شمار است و حکایت از (تأثیرات - تعلیرات) شیعیان در تذکر مصائب امام می‌نماید.» (تاریخ ادبیات)
- ۹۳۰- «یکی‌گویی و موحد مستغرق آب است که آب در او تصرف می‌کند و او را در آب تصرفی نیست سباح و مستغرق هر دو در آیند، اما این را آب می‌برد و محمول است و سباح (هامل - حامل) قوت خویش است و به اختیار خود است.» (فیه ما خیه)
- ۹۳۱- «چون چشم بینداختند به هم‌نسبی و ثاق روز میثاق مرا باز شناختند، گفتند: درآی و برآی که مجلس چون دایره، همه (سر - صدر) است و در چنین وقت آمدن، عین قدر است. به وقتی آمدی که عقل از دماغ‌ها نقل کرده است و اروح صحرایی از اشباح سودایی گریزان شده.» (مقامات همیدی)
- ۹۳۲- «آن که از یک روی چد است و از یک روی (هضل - هزل) این افسانه‌ها و اسمار موضوع از وضع خردمندان دانش پژوه که جم آورده‌اند و در اسفار و کتب ثبت کرده‌اند. اما اگر نادانی این اشارت را که باز نموده شده است بر حماقت حمل کند، مانند کوری بود که احوالی را سرزنش کند.» (مرزبان نامه)
- ۹۳۳- «پس روی به راه نهادم و عنان به قائد قضا دادم، منزل به منزل در طلب مقصود می‌آمد تا به دروازه‌ی (هرم - حرم) گرم و خاک پاک آن ترتیت با رتبت رسیدم.» (مقامات همیدی)
- ۹۳۴- «خراسان به او ارزانی داشت تا وقت نجوم (محن - مهن) و هجوم فتن رکن آشَّ او باشد.» (ترجمه‌ی تاریخ یمنی)
- ۹۳۵- «و چون بر قد این عذرای مزین چنین دیبای ملوّن بافته آمد، به نام و (الغاب - القاب) همایونش منتش کردم و دیباچه‌ی عمر خود را به ذکر بعضی از مفاخر ذات و معالی صفاتش مصفّاً گردانیدم و در مقطع هر بابی مخلصی دیگر به دعا و ثنای ذکر ش پدید آوردم.» (مرزبان نامه)

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۳۹- اسد، اسد

۹۳۸- منازره، مناظره

۹۳۷- تندیسگر، تندیسگر

۹۳۶- منضومه، منظومه

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۴۳- بصر، بسر

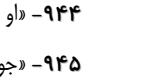
۹۴۲- اکسیر، اکسیر

۹۴۱- تعلقات، تعلقات

۹۴۰- هجران، هجران

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۴۷- مهلت، محلت

۹۴۶- فروغ، فروغ

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۴۹- قصور، قسور

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۵۰- متعهد، متأهد

۹۵۳- فقان، فغان

۹۵۲- رئب‌آور، رعب‌آور

۹۵۱- جد، جقد

۹۵۶- تهجد، تحجّد

۹۵۵- طالیان، تالیان

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۵۸- قلامستگ، غلامسنگ ۹۵۹- فاسق، فاسخ

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۶۱- زینهار، زینهار

۹۶۰- مهین، محین

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط املایی دارند، خط بکش!

دور کلماتی که املای غلط دارند، خط بکش!

۹۶۳- حقارت، حغارت

دور کلماتی که امالی غلط دارند، خط بکش!

۹۶۸- استقفار، استغفار	۹۶۷- تصدیغ، تصدیق	۹۶۶- شماتط، شماتت	۹۶۵- مشاهیر، مشاہیر	۹۶۴- مغازی، مقازی
۹۷۳- فسخ، فسق	۹۷۲- سعوه، صعوه	۹۷۱- جفز، جذذ	۹۷۰- مسطوحب، مستوجب	۹۶۹- متصوفه، متسوفة
				۹۷۴- متینین، متّینین

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط امالی دارند، خط بکش!

- ۹۷۵- «دیگر سلاطین دولت میمون را که خداوند عالم پادشاه (عصر - اثر) فضایل و مناقب بسیار است.» (کلیله و دمنه)
- ۹۷۶- «هر طایفه‌ای که دیدم در ترجیح دین تفضیل و (تفصیل - تفسیل) مذهب خوبش سخنی می‌گفتند.» (کلیله و دمنه)
- ۹۷۷- «خاصیت خبر آن است که قابل تصدیق و تکذیب بود بالذات، چه دیگر (اقوال - احوال) مانند استفهم و ندا و غیره، قابل تصدیق و تکذیب نباشد آلا بعد از آن که آن را از مقتضای آن صفت بگردانند و با مفهوم اخبار برند.» (اساس الاقتباس)
- ۹۷۸- «جغزی و صعوه‌ای نیز بر روی آب می‌رود، (زغن - زقن) و مگس نیز در هوا می‌پردازد، و شیطان نیز در یک نفس از مشرق به مغرب می‌رود. این چنین چیزها را چندان قیمتی نیست.» (اسرار التوہید)

دور کلماتی که امالی غلط دارند، خط بکش!

۹۸۳- کزرا، کذا	۹۸۲- مستقر، مستقر	۹۸۱- شائبه، شاعبه	۹۸۰- مطمکن، متممکن	۹۷۹- بارقه، بارغه
۹۸۸- صراچه، سراچه	۹۸۷- سهار، سخار	۹۸۶- تشرع، تشرء	۹۸۵- حفره، هفره	۹۸۴- عوارظ، عوارض
۹۹۳- استنسقا، استنسقا	۹۹۲- عظله، عضله	۹۹۱- آغوز، آقوز	۹۹۰- قوز، غوز	۹۸۹- آماس، آمات

۹۹۴- ممتنع، ممطعن

با توجه به معنی جمله دور کلماتی که غلط امالی دارند، خط بکش!

- ۹۹۶- «و چون سعادت (محسوبی - محسوبی) یافته بودم بر اندیشه‌ی ترقی از آن منزلت سفاحت کوچ کردم و بدین کعبه‌ی معالی شناختم، خود بدین داهیه مبتلا شدم و در خواستگاری حیرت به عشه‌ی سراب بادیهی آمال افتادم.» (مرزبان نامه)
- ۹۹۷- «دنیا را سه (طلاق - تلاق) دادم و یگانه را ریگانه شدم و پیش حضرت بایستادم و گفتم: بار خدایا! جز از تو کس ندارم و چون تو دارم، همه دارم. چون صدق من بدانست، نخست فضل که کرد آن بود که خاشاک نفس را از پیش من بردشت.» (تزکرة الاولیا)
- ۹۹۸- «در (استهکام - استحکام) جور می‌کوشد و یاری مبطلان می‌دهد، با ظالمان مناکحت و مجالست می‌کند. (كتاب النقض)
- ۹۹۹- «علامت‌های بیماران و علامت‌های نیک و علامت‌های بد و انواع رسوب و علامت‌های بیماری‌ها که در باطن بود و نشان‌های (بهران - بحران) شناخته باشد و اجناس طب معلوم گردانیده باشد که تدبیر امراض بر چه سان باشد.» (تابوس نامه)
- ۱۰۰۰- «دوست را چیست په ز دیدن دوست، شاد آمدی و شادی‌ها آوردی و کدام (تحفه‌ی - طهفه‌ی) آسمانی و وارد روحانی در مقابله‌ی این مسرت و موازنی‌های این مبرّت نشنید که ناگهان جمال مبارک نمودی و چین اندوه را از جین مراد ما بگشودی.» (مرزبان نامه)
- ۱۰۰۱- «یکی را از ملوک عجم حکایت کنند که دست تطاول به مال رعیت دراز کرده بود و جور و اذیت آغاز نهاده، تا به جایی که خلق از مکاید ظلمش به جهان برفتند و از حزن حورش راه غربت گرفتند، چون رعیت کم شد مُلک از (ارتفاع) - ارتقای بازماند، ولایت نقصان پذیرفت و خزینه‌ی تهی ماند و دشمنان زور آوردند.» (گلستان سعدی)
- ۱۰۰۲- «قوه‌ی نظری آن است که (سوق - سوغ) او به سوی ادراک معارف و نیل علوم باشد تا بر مقتضای آن شوق، کسب استطاعت معرفت اشیا چنان که حق اوست حاصل کند، بعد از آن به معرفت مطلوب حقیقی و عرض کلی که انتهای جمله‌ی موجودات است تعالی و تقدس مشرف می‌شود.» (تاریخ ادبیات)

- ٨٨٧- سیرت: رفتار**
- ﴿۸۸۸- فزایی: افزایش
﴿۸۸۹- فضایی: منسوب به فضا
﴿۸۹۰- بعضی از شریت‌ها برای فزایی و افزایش قوای تن خوبند، ولی یادتان نره که دنبال شریت‌هایی نزین که آدم را فضایی می‌کنند!! بعضی‌ها هوایی می‌شن و می‌رن هوایی!!
- ﴿۸۹۱- شبه: مانند
﴿۸۹۲- شبّج: سیاهی
﴿۸۹۳- رموع کنید به شماره‌ی ۲۸۶
﴿۸۹۴- او خداوندی است که او را شبه نیست.» یعنی شبهی و مانندی ندارد.
﴿۸۹۵- او قریب است در غربت خویش و بعيد در قربت خویش.» یعنی خداوند با این که دور است ولی خیلی نزدیک است و با تمام نزدیکی اش خیلی دور است. (دست‌نیافتگی است)
- ﴿۸۹۶- دنائت: فرومایگی
﴿۸۹۷- [داناعت: بخیل گردیدن]
﴿۸۹۸- ذئی (پست)، دنیا (جای پست و بی‌ازش)، دنائت (پستی) ۷۰ لثیم (پست، لثامت (فرومایگی)
﴿۸۹۹- «قناعت از موجود ستوده است و از معدهم قانع بودن دلیل وفور دنائت و قصور همت باشد.» یعنی قانع بودن نسبت به چیزی که داریم پسندیده است و اگر به چیزی که نداریم قانع باشیم، دلیل پست‌فطرتی و کم‌همتی است.
- ﴿۹۰۰- مناهی: چیزهای نهی شده
﴿۹۰۱- مناحی: گریه‌آزاد
﴿۹۰۲- نواهی (نهی شده‌ها)، نهی، منهی (خبررسان)، منهی (نهی شده)، مناهی (نهی شده‌ها، نهی از منکر)
﴿۹۰۳- نوحه (بیان مصیبت)، مناحی
﴿۹۰۴- نواحی (نهی شده‌ها)، نهی، منهی (خبررسان)، منهی (نهی شده)، مناهی (نهی شده‌ها، نهی از منکر)
﴿۹۰۵- «ذمایم اخلاقش به محامد مبدل گشت.» یعنی زشتی‌های اخلاقش، به خصلت‌های نیک مبدل گشت.
- ﴿۹۰۶- ملاهي: آلات لهو
﴿۹۰۷- ملاحی: دریانوردی
﴿۹۰۸- رموع کنید به شماره‌ی ۳۷۳
- ﴿۹۰۹- تیه: بیابان
﴿۹۱۰- [تیح: تقدیر کردن]
﴿۹۱۱- توجیه: توضیح، تفسیر (سراسری زبان ۸۳)
﴿۹۱۲- وجه (شکل)، توجیه، موجه، وجاهت (زیبایی)، وجیه (بزرگ قوم)، وجهه (اعتبار)، مواجهه، مواجهت، وجوده
- ﴿۹۱۳- اسطوره: افسانه
﴿۹۱۴- اسطوار (سخن پریشان و بیهوده)، اساطیر، اسطوره
- ﴿۹۱۵- اشتغال: مشغول شدن
﴿۹۱۶- شغل (ضد فراغ)، اشتغال، مشغول، شاغل، مشاغل
- ﴿۹۱۷- منصفانه: بی‌ریا، صادقانه
﴿۹۱۸- دست‌فرسود: کهنه
- ﴿۹۱۹- شرحه شرحه: پاره‌پاره
﴿۹۲۰- اشتیاق: میل قلب به دیدار محبوب
﴿۹۲۱- حریف: یار
﴿۹۲۲- تربیاق: پادزهر
- ﴿۹۲۳- ظرفیت: گنجایش
﴿۹۲۴- غوطه: فرو رفتن در آب
﴿۹۲۵- تلقی: دیدار کردن
﴿۹۲۶- منصور: پیروز
﴿۹۲۷- منشور: پراکنده
﴿۹۲۸- حاوی: مشتمل
﴿۹۲۹- [حاوی: هوادار]
﴿۹۳۰- حاوی، محتوا، محتویات
- ﴿۹۳۱- مستور: پوشیده
﴿۹۳۲- مسطوره: نوشته شده
﴿۹۳۳- رموع کنید به شماره‌ی ۶۷۶
﴿۹۳۴- با توجه به اسرار، مستور داشتن صحیح است. «حشمت او از تنفس ضمیر و تنفس سر او مانع گشته، موفق می‌شود.» یعنی بزرگی پادشاه موجب می‌شود که کسی اسرار درونش را نجوید و همین موجب موفقیت او می‌شود.
- ﴿۹۳۵- وهم: گمان
﴿۹۳۶- رموع کنید به شماره‌ی ۸۱۷
﴿۹۳۷- آزمند: حریص
- ﴿۹۳۸- عصیت: طرفداری
﴿۹۳۹- عصب، عصیت، تعصّب، اعصاب، متعصب
- ﴿۹۴۰- ناهنجار: بی‌تناسب
- ﴿۹۴۱- اقدس: پاک‌تر
﴿۹۴۲- رموع کنید به شماره‌ی ۷۵۹
- ﴿۹۴۳- بیغوله: ویرانه
﴿۹۴۴- فضایل: برتری‌ها
﴿۹۴۵- مضايقت: درین کردن
﴿۹۴۶- رموع کنید به شماره‌ی ۱۱۶
- ﴿۹۴۷- مضايقت: درین کردن
﴿۹۴۸- رموع کنید به شماره‌ی ۲۴۷

- ۹۲۱- توسمی: سرکشی
- ۹۲۲- مغیلان: نام درختی خاردار
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۱۵﴾
- ۹۲۳- تصفوف: صوفی شدن
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۴۷﴾
- ۹۲۴- سلیس: روان
- ۹۲۵- زندیق: بی‌دین
- ۹۲۶- خانقاوه: محل درویشان
- ۹۲۷- درزه: بسته
- ۹۲۸- خصومت: دشمنی
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۸۰﴾
- ۹۲۹- تأثیر: انداوه
﴿تعزّر: لغزیدن﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۲۴﴾
﴿تآثرات شیعیان از مصائب امام فہمیده می‌شود.﴾
- ۹۳۰- حامل: حمل کننده
﴿[هامل: هم‌دل]﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۶۰﴾
- ۹۳۱- صدر: بالای مجلس
﴿سید: نام درختی﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۱۰۲﴾
﴿چون چشم بینداختند به هم‌نسبتی وثاق روز میثاق مرا باز شناختند. یعنی وقتی مرا دیدند، به خاطر هم‌ثاق بودن در روز ازل مرا شناختند. (ارواح ما روز ازل با هم بودند). «مجلس چون دایره، همه صدر است.» یعنی همه‌ی جای مجلس یکی است، بالا و پایین ندارد.
- ۹۳۲- هزل: بیهودگی
﴿هفضل: بسیار﴾
﴿جَدْ وَ هُزْلُ، دُوْ وَاژهٔ متضاد هستند.﴾
- ۹۳۳- حرّم: مکان مقدّس
﴿حرّم: گرمای آتش﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۳۹﴾
﴿هرم» دروازه‌ای ندارد و در اینجا غلط املایی است؛ قائد: پیشوای رهبر و در اینجا منظور خداوند است.
- ۹۳۴- مِحن: بلاها
﴿[مِهْن: خدمات]﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۲۳﴾
﴿نجوم علاوه بر این که به معنی ستارگان است، در اینجا به معنی ظاهر شدن و پدید آمدن خارجی است. معنی عبارت: خراسان را به او بخشید تا هنگام ظاهر شدن دشمن و حمله فتنه، آن مکان برایش نقطه‌ی قوتی باشد.﴾
- ۹۴۹- مظہر: محل ظہور
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۶۰﴾
- ۹۰۰- خوالیگر: آشپز
- ۹۰۱- کھتر: زبردست
- ۹۰۲- مهتر: بزرگ‌تر
- ۹۰۳- آبن: حوض کوچک
- ۹۰۴- گزند: آسیب
- ۹۰۵- گرز: عمود آهنین
- ۹۰۶- لجه: دریا
- ۹۰۷- فرعون مابانه: مثل فرعون
- ۹۰۸- حیثیت: اعتبار
- ۹۰۹- فضیلت: برتری
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۱۱﴾
- ۹۱۰- مُعلَف: چاق
﴿مؤلف: پدیدآورنده﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۱۶﴾
﴿لاغر و معلَف دو واژهٔ متضاد هستند، البته ممکن است بعضی مؤلف‌ها هم لاغر باشند! یا شاید مؤلف هم داریم!!﴾
- ۹۱۱- ڈھیش: بخشندگی
﴿[دھش: در کاری داخل شدن]﴾
- ۹۱۲- طرد: راندن
﴿تُرُد: شکننده﴾
- ۹۱۳- تجسم: در نظر آوردن
﴿[تجّمّم: به زیر سینه گرفتن]﴾
﴿جسم، اجسام، جسمیم (خوش‌اندام)، تجسم﴾
- ۹۱۴- خبیث: پلید
﴿[خَبِيْس: خوش طبع]﴾
- ۹۱۵- بارز: آشکار
﴿[باِرْخ: اوّل رویش گیاه]﴾
- ۹۱۶- مَحْضُور: حضور
﴿[مَهْزُور: مفبون]﴾
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۱۲۵﴾
- ۹۱۷- آلام: دردها
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۲۰﴾
- ۹۱۸- حبسیه: شعرهای زندان
﴿رّهوع کنید به شماره‌ی ۴۸﴾
- ۹۱۹- بدایت: آغاز بُدیع (نو)
- ۹۲۰- شکواییه: شکایت‌نامه

- ۹۳۵- القاب: جمع لقب
﴿الغاب: ناتوان ساختن﴾
﴿با توجه به نام، فقط القاب صحیح است. معالی: بلندی‌ها، منزلت‌های عالی﴾
- ۹۳۶- منظومه: کتاب شعر
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۱۴۴۸﴾
- ۹۳۷- تندیسگر: مجسمه‌ساز
- ۹۳۸- مناظره: سؤال و جواب
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۵۸﴾
- ۹۳۹- اسد: شیر
- ۹۴۰- هجران: مقابله وصل
﴿هجر (دوری)، هجران، مهجور (دورافتاده)﴾
- ۹۴۱- تعلقات: وابستگی‌ها
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۳۵۲﴾
- ۹۴۲- اکسپرس: کیمیا، کامل کننده
- ۹۴۳- بصر: چشم
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۵۰۴﴾
- ۹۴۴- وصل: مقابله هجران
﴿وُسْلَل: وسیله‌ها﴾
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۳۲۸﴾
- ۹۴۵- سمع: گوش
﴿صمع: کسی را با چوب زدن﴾
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۳۶۰﴾
- ۹۴۶- فروغ: روشنایی
- ۹۴۷- مهلت: فرست
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۷۷۲﴾
- ۹۴۸- گذار: گذاشتن، عبور
﴿گزار: گزارنده، اداکننده﴾
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۱۵﴾
- ۹۴۹- قصور: عیب
﴿قصر (کوتاهی، کاخ)، تقصیر، قصور، قصیر (بسیار کوچک)، قصیرالجثه (کوچک‌اندام)، مقصیر (گناهکار)، مقصور (کوتاه‌شده)، فاقد (کوتاهی کننده)، قصار (کوتاه) مهه اقصی (دورتر)، مسجدالاقصی﴾
- ۹۵۰- متعهد: خامن
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۹۶﴾
- ۹۵۱- رُعب‌آور: ترسناک
﴿رُعب، مرعوب، ترعیب﴾
- ۹۵۲- جبد: نام پرنده‌ای
- ۹۵۳- فغان: ناله
- ۹۵۴- معابد: عبادت‌گاه‌ها
- ۹۵۵- تالیان: پیروی کنندگان
﴿رهوع کنید به شماره‌ی ۷۱۰﴾
- (سراسری انسانی ۸۵)
- ۹۵۶- تبهخد: شبزنده‌داری
﴿سراسری ریاضی ۸۶﴾
- ۹۵۷- حضیض: پستی
﴿[خزین]: زمین استوار] مهظوظ محظوظ محظوظ (تنگنا)﴾
﴿رُقت آن عبارت» یعنی دقت و نرمی آن نوشته. رکاکت: سستی؛ فضیحت: رسوایی، آشکاری عیب
- ۹۵۸- قلماسنگ: سنگ انداز
- ۹۵۹- فاسق: گناهکار
﴿فسق (کار بد)، فاسق﴾
- ۹۶۰- مهین: بزرگ‌ترین
- ۹۶۱- زینهار: آگاه باش
- ۹۶۲- بهل: رها کن
﴿بِحِل: حلال کن﴾
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۱۷۰﴾
- ۹۶۳- حقارت: کوچک شمردن
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۱۲۳﴾
- ۹۶۴- مغازی: جمع مغازی (با تلفظ مغازا)، جنگ‌ها
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۲۳۳﴾
- ۹۶۵- مشاهیرو: جمع مشهور
- ۹۶۶- شماتت: سرزنش
﴿شتم (دشنام دادن)، شماتت﴾
- ۹۶۷- تصدیق: راست پنداشتن
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۲۱۱﴾
- ۹۶۸- استغفار: آمرزش خواستن
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۵۸۱﴾
- ۹۶۹- متصوّفة: صوفیان
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۱۴۷۱﴾
- ۹۷۰- مستوجب: سبب
- ۹۷۱- چغه: قربانی
- ۹۷۲- صعوه: پرندۀ‌ای کوچک
- ۹۷۳- فسق: کار بد
﴿ربوی کنید به شماره‌ی ۹۵۹﴾
- ۹۷۴- متّقین: پرهیزکاران

- ۹۷۵- عصر: زمان، دوره
 ➤ آغاز: نشان
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۳۰۲]
- ۹۷۶- ممتنع: دشوار
 ➤ آغاز: نشان
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۵۷]
- ۹۷۷- واعظ: وعظ‌کننده، سخنران
 ➤ آغاز: نشان
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۴۸]
- ۹۷۸- محسوب: شمرده
 ➤ آغاز: نشان
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۶۵۸]
- ۹۷۹- مخصوص: مبتلا به حصبه
 ➤ آغاز: نشان
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۶۰۰]
- ۹۸۰- طلاق: جدایی
 ➤ آغاز: غول‌ها
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۵۱]
- ۹۸۱- تلاق: ملاقات
 ➤ آغاز: گفتارها
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۵۲]
- ۹۸۲- استحکام: محکمی
 ➤ آغاز: با توجه به خبر، «اقوال» صحیح است.
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۵۳]
- ۹۸۳- مبطل: باطل، ناچار؛ مناکحت کردن یعنی زناشویی کردن
 ➤ آغاز: کلاح
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۵۴]
- ۹۸۴- بحران: آشفتگی
 ➤ آغاز: ذقنه؛ چانه
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۵۵]
- ۹۸۵- بارقه: برق کوچک
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۱۲]
- ۹۸۶- تحفه: هدیه
 ➤ آغاز: شائبه؛ آمیختگی
- (سراسری انسانی ۸۱)
- ۹۸۷- طهفه: پاره‌ای از هر چیز
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۱۳]
- ۹۸۸- ارتقاء(ء): بالا بردن
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۰]
- ۹۸۹- عوارض: حوادث، مالیات
 ➤ آغاز: ذکرشده
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۱۴]
- ۹۹۰- ارتقای(ء): خود را بالا بردن
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۱]
- ۹۹۱- سوق: راندن
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۲]
- ۹۹۲- حفره: سوراخ
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۳]
- ۹۹۳- سخاوت: سحر کننده
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۴]
- ۹۹۴- شرعاً، شریعت، تشرع، شارع، متشرع، مشرعه (جای نوشیدن آب)
 ➤ آغاز: میختگی
- (سراسری ریاضی ۱۶) $\frac{۱}{۴}$ مشعر
- ۹۹۵- تشریع: اعتقاد به اعمال ظاهری دین
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۵]
- ۹۹۶- سخّار، ساحر، سخّار، مسحور (سحر شده)، ساحره $\frac{۱}{۴}$ حسر (افسوس)،
 حسرت، محسور (پشیمان)
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۶]
- ۹۹۷- سراچه: خانه‌ی کوچک
 ➤ آغاز: میختگی
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۷]
- ۹۹۸- آغاز: اوّلین شیر مادر
 ➤ آغاز: ماهیچه
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۸]
- ۹۹۹- قوز: خمیده
 ➤ آغاز: ماهیچه
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۰۹]
- ۱۰۰- عضله: ماهیچه
 ➤ آغاز: ماهیچه
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۱۰]
- ۱۰۱- استسقا(ء): تشنگی
 ➤ آغاز: ماهیچه
- ﴿ ربع کنید به شماره‌ی ۱۱۱]